

РЕШЕНИЕ

№ 3530

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав,** в публично заседание на 17.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **5989** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

На 17.06.2020г. в АССГ е постъпила жалба от М. М. Я. чрез адв. Ж. срещу Отказ за снемане на полицейска регистрация с рег. № 328600-53351/ 1.11.2019г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

В нея са въведени отменителните основания по чл.146, т.3 и 4 АПК, аргументирани с довод, че актът не е мотивиран и съдържа недопустимо позоваване на предходно издадена спрямо Я. заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация. Претендира се отмяната му с присъждане на разноски.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР, в съпровождащото преписката писмо отрича допустимостта на оспорването поради наличие на влязла в сила негова Заповед № 3286з-990/ 23.09.2015г., произнесена по предходно искане за снемане на полицейска регистрация на Я..

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв.Ж. поддържа жалбата. В писмено становище подчертава, че оспореният акт не съдържа произнасяне по същество по искането с правно основание чл.68 ЗМВР. Според него ответникът е дължал указване на неговото конкретизиране досежно основанието за снемане на полицейската регистрация по чл.68, ал.6 ЗМВР, едва след което да разгледа преписката.

Ответникът чрез юрк. П. отрича основателността на жалбата. В писмени бележки аргументира законосъобразност на издадената заповед. Подчертава, че в разпоредбата на чл.68, ал.6 от ЗМВР изчерпателно са изброени основанията за снемане на полицейската регистрация. Наличието на такава не засяга права и интереси на

регистрираното лице и съществува доколкото това е необходимо за посочената в закона цел, като тази информация остава в системата на МВР и се обработва само в нейните информационни фондове. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед № 8121з 267/ 10.03.2015г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора на Главна дирекция „Национална полиция“ да издава заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация.

Със Заповед № 3286з 990/ 23.09.2015г. на директора на ГД „Национална полиция“ – МВР е отказано снемането на полицейска регистрация № 21667/ 08.05.2005г., извършена в ОЗ РУ – СДВР. Актът е съобщен на адресата си на 28.09.2015г. Не се твърди и не се установява той да е оспорен/ отменен по реда на АПК.

Началото на административното производство е поставено на 17.06.2019г., когато М. Я. се обърнал към директора на СДВР с искане за снемане на полицейската регистрация въз основа на чл.68, ал.6 ЗМВР рег. № 513000-30701/ 17.06.2019г., в което е изложено, че по спомени на молителя регистрациите му са извършени през 2005г. за престъпление по чл.325, ал.1 НК по ДП 1153/05г. на ОЗ РУ – СДВР; за престъпление по чл.206 НК по ДП 1508/ 05г. по описа на ОЗ РУ – СДВР и през 2001г. по ДП 466/ 2001 по описа на ОЗ РУ – СДВР за престъпление по чл.194, ал.1 НК, за престъпление по чл.195 (НК) по ДП 1470/98г. по описа на ОЗ РУ – СДВР. Я. сочи, че е изтърпял наказание „пробация“, започнала на 10.08.2005г. и приключила на 09.08.2006г. за срок от една година по н о х дело № 1237/ 2005г. по описа на СРС. След изтърпяното наказание молителят няма криминални прояви, не е привлечен като обвиняем и няма неприключили наказателни производства.

Въз основа на искането е изготвено предложение от директора на СДВР до директора на ГД „Национална полиция“, обективизиращо резултатите от извършената проверка по молбата, показала, че регистрация № 21667/05 на ОЗ РУ – СДВР е извършена по преписка ЗМ 1153/05 на ОЗ РУ. Производството е приключило с определение по н о х дело № И-1237/05 за налагане на ефективно наказание по споразумение. При тези данни предложението до ответника е да не се снемат полицейската регистрация с № 21667/05 на ОЗ РУ – СДВР поради липса на основание по чл.68, ал.6 ЗМВР.

Оспореният акт е произнесен на 01.11.2019г. С него ответникът констатира влязлата в сила Заповед № 3286з-990/ 23.09.2015г., която е със същия предмет и между същите страни и сочи, че в информационните фондове на МВР не се съхраняват и обработват лични данни за извършена на Я. полицейска регистрация по смисъла на чл.68 ЗМВР по ДП № 1508/05г. по описа на ОЗ РУ – СДВР; по ДП № 466/ 2001г. по описа на ОЗ РУ – СДВР и ДП № 1470/ 1998г. по описа на ОЗ РУ – СДВР.

Опитът актът да бъде съобщен на жалбоподателя чрез пощенски оператор е неуспешен – л.13 от делото („няма никой на адреса“).

На 15.05.2020г. адв. Ж. се обърнал към ГД „Национална полиция“ с искане да бъде информиран за резултата по подаденото от Я. искане за заличаване на полицейската регистрация от 17.06.2019г. Това е сторено с писмо рег. № 328600-25984/ 02.06.2020г., получено от адвоката на 4.06.2020г. (л.10, гръб).

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е постъпила в АССГ на 17.06.2020г.

По допустимостта й съдът намира следното:

Макар да съдържа позоваване на влязлата в сила Заповед № 3286з-990/ 23.09.2015г., оспореният акт не обективизира отказ да се разгледа по същество отправеното до

административния орган искане за снемане на полицейска регистрация № 21667/ 05. Напротив, директорът на ГД „Национална полиция“ е категоричен, че „не са налице основания за издаване на заповед за снемане на полицейска регистрация № 21667/ 08.05.2005г.“ извършена на Я. в 05 РУ – СДВР. Макар това да не е експлицитно изразено, очевидно органът визира липса на предпоставки за промяна на своето предходно властническо волеизявление. Актът съдържа наред с това и произнасяне по останалите заявени от молителя евентуално съществуващи полицейски регистрации по още 3 досъдебни производства – ДП № 1508/ 2005г. 09 РУ – СДВР, ДП № 466/ 2001г. на 09 РУ – СДВР и № 1470/ 1998г. на 08 РУ – СДВР с пояснението, че такива не са извършени.

При горната фактическа обстановка и при извода за допустимост на жалбата съдът намира от правна страна следното:

Отказ № 328600-53351/ 01.11.2019г. изхожда от компетентен административен орган – директор на Главна дирекция „Национална полиция“. Съгласно чл.68, ал.6 във вр. с чл.29, ал.1 ЗМВР полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица. Така предвидената възможност за делегиране на правомощия е осъществена - Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.68, ал.6 във връзка с чл.29, ал.1 и чл.33, т.9 ЗМВР са оправомощени директорът и заместник директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Спазена е предписаната от закона форма със задължителните реквизити - наименование на органа, който я издава, име и длъжност на издателя, подпис на издателя.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнено е изискването на чл.19, ал.4, т.2 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската регистрация, с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията.

Актът е постановен в съответствие с приложимите материално-правни норми.

Предпоставките за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл.68, ал.6 ЗМВР, и те са: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл.24, ал.3 НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

Нормативният акт, съдържащ материалноправните предпоставки за извършване на полицейска регистрация към 08.05.2005г., е Законът за министерството на вътрешните работи, обн. ДВ. бр.122 от 19 декември 1997г., чл.66, ал.1 от който в цитираната относима редакция определя, че полицейските органи събират и съхраняват информация за извършване на полицейска регистрация на лица, за които има данни, че са извършили престъпление от общ характер. В ал.2 на чл.66 ЗМВР /отм./ е предвидено, че за съхраняването и използването на данните по ал.1 се създават информационни фондове, които се ползват при условия и по ред, определени от министъра на вътрешните работи, а съобразно чл.66, ал.3 данните от полицейската

регистрация на лицата могат да се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления. Те не могат да се предоставят на други държавни органи, организации и лица освен на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно посочено наказателно дело. Правилникът за прилагане на закона за министерството на вътрешните работи от 1998г. не съдържа регламентация в тази насока. Следователно материалноправните предпоставки за полицейска регистрация са тези по чл.66, ал.1 от ЗМВР /отм, в сила от 1997г. до 2006г./ - такава се извършва по отношение на лице, за които има данни, че са извършили престъпление от общ характер. Я. не оспорва, че към 08.05.2005г., такива са били налице. В своето искане за заличаване на полицейската регистрация той се позовава на това, че е изтърпял наложеното му наказание пробация за срок от една година. Той не твърди, че същата е извършена в нарушение на закона. По тези съображения съдът приема, че чл.68, ал.6, т.1 ЗМВР не може да намери приложение в разглеждания случай.

Същото се отнася и до разпоредбата на чл.68, ал.6, т.2 ЗМВР, предвиждаща, че полицейската регистрация се сема, ако наказателното производство е прекратено, но не и в случаите на чл.24, ал.3 НК, а именно при постигнато споразумение, както е и в процесния случай (вж съобразителната част на Заповед № 3286з-990/ 23.09.2015г.). Съгласно чл.383, ал.1 НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда. Следователно за М. Я. са настъпили всички последици, както ако е осъден с влязла в сила присъда.

Правилото на чл.68, ал.6, т.3 ЗМВР, че полицейската регистрация се сема, когато наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда, е неотнормено към случая. Не се касае и за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по смисъла на чл.68, ал.6, т.4 ЗМВР.

Хипотезите, при които се сема полицейска регистрация, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл.68, ал.6 ЗМВР материално-правни предпоставки. Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл.67 ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. Разпоредбата на чл.68, ал.6 ЗМВР е специална, което обуславя както нейния приоритет пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма.

В практиката по приложение на чл.68, ал.6 ЗМВР /напр. реш. по адм. дело № 8352/ 2016г. на ВАС и цитираните в него съдебни актове/ е възприето разбирането, че целта на реабилитацията като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация като институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане от полицейска регистрация. Полицейската регистрация, съхраняването и обработването на лични данни, е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от извършване на противоправно деяние. Реабилитация по право или така наречената абсолютна реабилитация по смисъла на чл. 88а от НК, в чл. 68, ал.6 от ЗМВР и Наредбата за реда и снемане на полицейска регистрация (обн. ДВ. бр.90 от 31 Октомври 2014г., изм. ДВ. бр.57 от 28 Ю. 2015г.) не е основание за снемане на полицейската регистрация, респ.

за спиране обработването и съхранението на лични данни. Снемането на полицейската регистрация на някое от основанията по чл.68, ал.6 ЗМВР съставлява специфичен вид обработване на лични данни на осъждани лица, което се различава от общите правила за обработване на лични данни в информационните фондове на МВР, установени в Раздел VI на ЗМВР. По силата на изрично законова разпоредба снемането на полицейска регистрация е изключено от приложното поле на нормата на чл.26, ал.1, т.3 ЗМВР, с която се установява срочност за съхраняването на данните в информационните фондове на МВР.

Съгласно чл.27 от ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл.68 от ЗМВР, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Затова заличаването на полицейската регистрация, включително и личните данни за лицата, които тя съдържа, се извършва само при точно и лимитативно определени от законодателя условия. Действащата законова регламентация за заличаване на полицейската регистрация по ЗМВР не обуславя прекомерност на накръняването на личната сфера на лицата с полицейска регистрация в сравнение с другите лица, чиито лични данни се обработват в други информационни фондове на МВР, тъй като това нормативно разрешение отчита баланса между обществените и личните интереси. Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред са възприети от законодателя като ценности, чието опазване обуславя правомерност на обработването на личните данни на лицата, осъдени за умишлени престъпления от общ характер, включително след настъпването на реабилитация, поради което мярката се явява пропорционална и не е в противоречие с правото на зачитане на личния и семейния живот, уредено с чл. 8 на ЕКЗПЧОС. Затова реабилитацията не е сред предвидените в чл.68, ал.6 ЗМВР основания за снемане на полицейската регистрация.

Следва да се подчертае, че правото на Европейския съюз не изключва възможността за обработване на лични данни в хипотезите, обсъдени по-горе. Така в Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, изрично се предвижда, че директивата не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателноправните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства, както и че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, извън този контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният административен акт не е засегнат от порока материална незаконосъобразност. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и при своевременно заявеното искане на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/ 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 400 лв.
Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, хипотеза последна вр. чл.143, ал.3 АПК
съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. М. Я. чрез адв. Ж. срещу Отказ за снемане на полицейска регистрация с рег. № 328600-53351/ 1.11.2019г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

ОСЪЖДА М. М. Я. да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР 400 /четиристотин/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: